

Chuyện của Saigon thì ít tên. Chuyện của một chỗ đất mới. Chuyện của một lớp người mới. Chuyện của những bon chen của các, những đổi thay kinh hoàng. Cùng tác giả đã phải cay đắng và cảm phẫn kêu lên: “Làm gì có... tình yêu trên cõi đời này hở em. Chỉ có khoai sắn và bèo tàn. Chỉ có thối xác và quyên rũ.” Có bi quan, bi đát và bi ai quá sức không, tác giả Thơ Trùng?

Vẫn của Thơ Trùng bình dị, sông gió và hơi sống sống. Tôi biết tác giả đã từng bị Công sản nhốt tù “cải tạo” 17 năm dài đằng đẵng, không những “hồ khuê - ngô thị thành”, mà cái linh hồn của ông cũng ngoài thân xác của ông.

Công việc là công việc của con người, ăn uống là ăn uống như con người, ngủ nghỉ là ngủ nghỉ như con người, và, ông bà cũng có trách nhiệm nuôi nấng con cái. Ông bà cũng làm cho bé cháu như là trẻ con cho con người. Những con bé luôn luôn đòi hỏi cái gì thì có và cái gì thì không là một đứa cháu ngoan, ông bà cứ mang đem về nuôi nấng, dạy dỗ, thương yêu.

Nó cũng thích được với ông bà, làm việc có vất vả thì tốt thì ngày những được cái ăn uống dễ dàng, chứ thức ăn đồ đạc cũng đỡ no bụng hơn là ở nhà. Mà ở nhà với bố mẹ thì cũng vẫn phải làm việc khó nhọc rồi chờ đợi ăn. Cho nên nó rất là ngoan ngoãn đi đâu, đem về một món quà cho bố mẹ nuôi các em.

Ông bà cháu là nhà giàu trong xóm này. Căn nhà gỗ lim năm gian, lợp ngói, có vườn rộng, có điện thắp sáng, có TV xem tin tức và video xem phim ảnh. Ban ngày làm các công việc quét dọn lau chùi nhà cửa, rửa chén bát rồi nấu nướng, giặt quần áo, nghe mẹ nói chuyện, những trong đó nó vẫn cứ luôn luôn nhìn vào hình ảnh trên TV và trong các phim truyền hình-kịch, Đài-loan...

Nó thoăn thoắt làm hết việc này rồi việc khác để mong cho chóng đến thì được xem TV. Ông bà hay các cô chú sai bảo việc gì con bé cũng nhanh nhẹn vâng lời làm ngay cho nên bà rất là hài lòng khen ngợi cháu ngoan. Ông ít khi sai bảo hay la rầy những bà và cô út đi đâu khi cháu chơi như con cù suốt ngày.

Con bé là đứa dễ sai nên bà và cô út cũng không phải bận tâm với nó. Có lần nó nghe bà nói với

cô út r&#225;ng "M&#225;n đ&#225;c nó đ&#225; sai và chăm làm là may đ&#225;y, may đ&#225;ng ch&#225;i nó quá l&#225; nó thôi không đ&#225; n&#225;a thì ch&#225;ng ki&#225;m ra ai nh&#225; nó đ&#225;c đâu."

Nghe l&#225;n đ&#225;c nh&#225; th&#225; nên nó cũng hài lòng và càng chăm ch&#225; h&#225;n đ&#225; đ&#225;c bà khen.

Bu&#225;i t&#225;i khi xong công vi&#225;c, con bé chen vào ng&#225;i đ&#225;i n&#225;n v&#225;i l&#225; con nít hàng xóm ngh&#225;ch m&#225;t nhìn lên TV theo dõi hình &#225;nh trên đó cho đ&#225;n lúc bu&#225;n ng&#225; r&#225; ra thì l&#225;n vào t&#225;m v&#225;n ng&#225;a &#225; nhà b&#225;p làm m&#225;t m&#225;ch cho đ&#225;n sáng v&#225;i nh&#225;ng gi&#225;c m&#225; H&#225;ng-k&#225;ng và Đài-loan.

H&#225;i m&#225;i đ&#225;n &#225;, nó c&#225; nghĩ mình là cháu yêu c&#225;a ông bà th&#225;t nên r&#225;t t&#225; nhiên ng&#225;i lên chi&#225;c gh&#225; b&#225;nh xem phim, ông không nói gì nh&#225;ng khi bà ra thì bà đ&#225;i:

- Xu&#225;ng đ&#225;i n&#225;n nhà ng&#225;i v&#225;i l&#225; chúng nó mà xem. Chân b&#225;n nh&#225; chân... chó mà dám "th&#225;ng" lên gh&#225; b&#225;nh ng&#225;i nh&#225; bà... t&#225;ng.

Sau l&#225;n đó con bé s&#225; quá, c&#225;ch đ&#225;n...già không giám tr&#225;o lên, b&#225;n t&#225;i t&#225;i ng&#225;i chen chúc nh&#225;p cu&#225;c v&#225;i l&#225; tr&#225; con hàng xóm sang xem nh&#225;. Th&#225;nh tho&#225;ng cũng có nh&#225;ng xáo tr&#225;n g&#225;y ra do cô c&#225;u tranh dành đòi xem k&#225;nh 7 hay k&#225;nh 9, đ&#225;i đ&#225;i r&#225;i l&#225;i đ&#225;i đ&#225;i, ho&#225;c là khi coi video thì cô c&#225;u đòi xem phim H&#225;ng-k&#225;ng hay Đài-loan tr&#225;ng, đ&#225;i b&#225;ng r&#225;i l&#225;i đ&#225;i b&#225;ng. Nh&#225;ng nh&#225;ng xáo tr&#225;n tranh dành &#225;y cu&#225; các cô c&#225;u đ&#225;u b&#225; bà đ&#225;p t&#225;t ngay. Khi có bà ng&#225;i xem tr&#225;ng máy thì k&#225; c&#225; ông ch&#225; đ&#225;ng nói đ&#225;n các cô c&#225;u, đ&#225;c quy&#225;n đòi h&#225;i theo s&#225; thích. Bà đang coi phim đánh ch&#225;ng thì dù ông có mu&#225;n theo dõi tr&#225;n t&#225;c c&#225;u chung k&#225;t mondial cũng ch&#225;ng đ&#225;c. Bà nói:

- Đá bóng thì có cái gì hay ho mà ph&#225;i coi. Tranh dành nhau m&#225;t qu&#225; bóng đ&#225;n l&#225;i x&#225;ng l&#225;i tay, ích l&#225;i gì...

Lúc &#225;y ông th&#225; dài b&#225;c ra hàng hi&#225;n hút thu&#225;c, l&#225; con nít thì ph&#225;n đ&#225;ng là kho&#225;i coi phim v&#225;i bà, bà bao gi&#225; cũng là có lý và đ&#225;c lòng ng&#225;i.

Ông bà gi&#225;u v&#225;t n&#225;i lên trong &#225;p là nh&#225; bà làm ăn trúng m&#225;i. Bà có m&#225;t năng khi&#225;u nh&#225;y c&#225;m

bén nh&#223; n. Bà bi&#223;t n&#223;m th&#223;i c&#223;, bi&#223;t t&#223;nh to&#223;an h&#223;n thi&#223;t, bi&#223;t nh&#223;n xa tr&#223;ng r&#223;ng, bi&#223;t quy&#223;t đ&#223;nh đ&#223;ng lúc. Bà gi&#223;t &#223;ng và m&#223;y đ&#223;a con theo bén g&#223;t đ&#223;an qu&#223;n vi&#223;n chinh v&#223;o gi&#223;i ph&#223;ng Mi&#223;n Nam, m&#223;t mi&#223;n đ&#223;t m&#223;i c&#223; nh&#223;i u c&#223; h&#223;i làm gi&#223;u h&#223;n là c&#223; l&#223;i m&#223;i &#223; cái x&#223; B&#223;c c&#223;m c&#223;i m&#223;n m&#223;i v&#223;i khoai s&#223;n ph&#223;n ph&#223;i và tem phi&#223;u đ&#223;nh k&#223;. Nh&#223;ng đ&#223;ng chỉ cách m&#223;ng tiên phong v&#223;o gi&#223;i ph&#223;ng tr&#223;c thì ti&#223;p thu nh&#223;ng c&#223; quan trung &#223;ng trong th&#223;nh ph&#223;, h&#223; c&#223;ng &#223; nh&#223;ng n&#223;i nh&#223;a cao c&#223;a r&#223;ng. Bà và &#223;ng ch&#223;ng hi&#223;n l&#223;nh c&#223;a bà v&#223;i l&#223; con tr&#223; đ&#223;i đi sau thì ti&#223;p thu &#223; ngo&#223;i th&#223;nh v&#223;y. R&#223;i s&#223; ti&#223;n l&#223;n.

Lúc đ&#223;u bà ti&#223;p thu đ&#223;c m&#223;t căn nh&#223;a c&#223;a th&#223;ng ph&#223; binh thua tr&#223;n. Lo cho ch&#223;ng con c&#223; ch&#223; ăn &#223; xong bà l&#223;i theo đ&#223;an qu&#223;n chi&#223;n th&#223;ng vi&#223;n chinh sang gi&#223;i ph&#223;ng n&#223;c l&#223;ng gi&#223;ng, g&#223;i là làm ngh&#223;a v&#223; qu&#223;c t&#223;, gi&#223;p n&#223;c b&#223;n thay đ&#223;i ch&#223; đ&#223; c&#223;ng s&#223;n ch&#223;ng ta th&#223;nh ch&#223; đ&#223; c&#223;ng s&#223;n th&#223;n ta, cho nh&#223;a n&#223;c ta đ&#223;c an to&#223;n. Ch&#223;ng con bà c&#223; an nh&#223;n s&#223;ng &#223; căn nh&#223;a ti&#223;p thu đ&#223;c c trong làng th&#223;ng ph&#223; binh ngo&#223;i th&#223;nh, đ&#223; cho bà r&#223;nh tay xu&#223;t nh&#223;p đi t&#223;i đi lui nh&#223; đi ch&#223; sang n&#223;c l&#223;ng gi&#223;ng. M&#223;y năm sau thì bà đã làm đ&#223;c nh&#223;i u chuy&#223;n hàng xu&#223;t kh&#223;u tr&#223;m h&#223;ng qua biên gi&#223;i b&#223;ng xe t&#223;i cu&#223; qu&#223;n đ&#223;i nh&#223;n d&#223;n, đ&#223;ng th&#223;i l&#223;i c&#223;n đ&#223;y đ&#223;c đ&#223;a con gái l&#223;n qua lu&#223;n biên gi&#223;i Thái Lan xin đ&#223;c nh&#223;p c&#223;nh v&#223;o n&#223;c M&#223; v&#223;i t&#223; cách là t&#223; n&#223;n chính tr&#223; ch&#223;ng l&#223;i chính sách c&#223;ng s&#223;n b&#223;o t&#223;n.

Bà t&#223; ch&#223; đ&#223;c m&#223;t th&#223; th&#223;ng thu mua g&#223; tr&#223;m su&#223;t đ&#223;c r&#223;ng r&#223;m tr&#223;ng s&#223;n, cũng là do các b&#223; đ&#223;i c&#223; H&#223; sẵn nh&#223;t bán cho bà. Chính ra các anh b&#223; đ&#223;i cũng ch&#223;ng bi&#223;t gì v&#223; ngh&#223; "ng&#223;m ng&#223;i tìm tr&#223;m" nh&#223;ng nh&#223; óc sáng t&#223;o tài t&#223;nh, th&#223;y d&#223;n làm đ&#223;c thì các anh cũng làm đ&#223;c ngay. Có anh l&#223;i kh&#223;i c&#223;n đi r&#223;ng, c&#223; đ&#223;t ch&#223;t tr&#223;n nh&#223;ng c&#223;a r&#223;ng mà t&#223;ch thu là đ&#223; dàng ngon ăn nh&#223;t. R&#223;ng là tài s&#223;n c&#223;a nh&#223;n d&#223;n, tài s&#223;n x&#223; h&#223;i ch&#223; ngh&#223;i&#223; là thi&#223;ng li&#223;ng không đ&#223;c x&#223;m ph&#223;m, g&#223; tr&#223;m l&#223;i là th&#223; tài s&#223;n qu&#223;i c&#223;m ch&#223;, không ai đ&#223;c t&#223; ý l&#223;y làm c&#223;a ri&#223;ng, cũng nh&#223; m&#223; vàng m&#223; b&#223;c m&#223; đ&#223;u v&#223;y. K&#223; nào l&#223;y làm c&#223;a ri&#223;ng là ăn c&#223;p, là phi ph&#223;p, là ph&#223;m t&#223;i. B&#223; đ&#223;i b&#223;t đ&#223;c t&#223;ch thu hàng, b&#223; tù ng&#223;i. Mu&#223;n kh&#223;i &#223; tù h&#223;y b&#223; c&#223;a ch&#223;y l&#223;y ng&#223;i. C&#223;i lý v&#223;i ng&#223;i c&#223;m s&#223;ng thì v&#223;i th&#223;y n&#223;i r&#223;ng già không v&#223; n&#223;a.

Buôn g&#223; tr&#223;m cũng là hành vi ph&#223;m ph&#223;p, đem bán ra n&#223;c ngo&#223;i t&#223;i c&#223;n n&#223;ng h&#223;n, nh&#223;ng t&#223;t c&#223; nh&#223;ng vi&#223;c làm đó, tìm tr&#223;m trong r&#223;ng s&#223;u và chuy&#223;n ch&#223; sang Campuchia đ&#223;u đã có các anh chi&#223;n sĩ làm cho bà. Bà c&#223;m đ&#223;u m&#223;t h&#223; th&#223;ng thu mua và m&#223;t đ&#223;ng gi&#223;y chuy&#223;n l&#223;u qui m&#223; an to&#223;n.

Bà l&#223;i có nhan s&#223;c, kho&#223;e m&#223;t vi&#223;n m&#223;i c&#223;a bà r&#223;t m&#223;i m&#223;c, ph&#223;i công nh&#223;n th&#223;, cho nên bà giao ti&#223;p v&#223;i ai cũng đ&#223;c c&#223;m t&#223;nh. Có khi là anh anh em em, cũng có khi là ch&#223; ch&#223; em em, tùy đ&#223;i t&#223;ng, tùy tu&#223;i tác, tùy c&#223;p b&#223;c ch&#223;c v&#223;, tùy tham m&#223;u hay chính &#223;y, "phi v&#223;" nào cũng tr&#223;t l&#223;t đ&#223; dàng nh&#223;... h&#223;p cháo. Ăn chia đ&#223;y đ&#223; và s&#223;ng ph&#223;ng, su&#223;t m&#223;y năm th&#223;nh công t&#223;t đ&#223;p.

Nam Vang bà ng t i khách s n trung tâm thành ph đ y đ ti n nghi, có b n bè khách kh a ăn u ng vui v y, có nh y đ m, t m qu t, cho th giã c th , nh ng khi v nhà v i ông ch ng thì bà mô t công cu c làm ăn buôn bán nh là đi hành quân ch ng M c u n c, đói khát, mu i mòng, ng b ng b i, trăm cay ngàn đ ng... Ông ch ng nghe k và nhìn th y ti n vàng bà ki m đ c mang v thì c m đ ng l m, ông càng ph i đáp ng t m lòng hy sinh t n t y c a bà.

C y đ c m t đ a con vào n c M , l i có m y trăm cân vàng làm gi u, bà bèn mua căn nhà l n có v n r ng phía ngoài và bán l i căn nhà đã "hóa giá" trong làng ph bình ch đ cũ cho m t ph bình ch đ m i.

Anh ph bình này b mù hai m t trong m t chuy n hành quân vi n chinh n c b n. Bà quen bi t anh ta th i gian bà làm ăn kinh doanh g tr m v i nhóm b đ i i bên đó. Anh này là "chi n sĩ lái" nên cũng đ c chia chác m t kho n, may là anh b mù tr c khi t ch c b đ b , c lũ gi t nhau đi tù, riêng anh thoát n n bèn v c ng i ch gia đình bà.

T ch c b b vì m t lý do lãng x t, m y anh th ng úy có nhi u ti n sinh t t ăn ch i, cãi l n nhau i quán nh u, m t anh say s a ch i th nói to t ra nh ng bí m t làm ăn, công an khu v c nghe đ c, tóm c đem v trình lên, đ u tra lời ra c lũ. Bà cũng b vào tù nh ng ch m y năm sau bà ra tr i s m vì "b nh án" , vì bà có vàng, vì bà khôn lanh, vì bà "c i t o ti n b ". M y anh th ng úy chung v v i bà còn i l i h c t p mát mùa.

Trong tr i giam bà đ c tôn lên làm "n hoàng tr m h ng" và là "trùm buôn l u qu c t ". Bà ng h tr i m t cây vàng đ chuyên làm công tác giáo d c ph trách nhà gi tr , không ph i đi cu c đ t, kh i chân l m tay bùn đ u t t m t t i. S bà s ng cho nên v t vào ch nào bà cũng s ng. Hành quân cũng s ng. i tù cũng s ng. S bà "v ng phu ích t " cho nên ch ng con bà cũng sung s ng theo.

N chi n sĩ h u c n c a đoàn quân chi n th ng không nh ng ch chi m đ c Mi n Nam, chi m đ c Campuchia, bà còn...chi m đ c c ông sĩ quan ch ng c a m t bà Vi t ki u M . Ông sĩ quan c ng hòa i t c i t o g p "n hoàng tr m h ng" v i l n là "say" luôn. V con ông di t n sang M , ông b k t l i, đi tù, lâu ngày, nhìn th y "n hoàng" tr ng tr o, h p d n, đôi m t bà nhìn đi đâu cũng nh là nhìn ông, cúi m t xu ng c i chum chim mà cũng hình nh là c i v i ông. Thân hình m nh mai mà sao hai vú bà th y l y, bà quay qua quay l i, ng ng lên cúi

xu ng, đi, đ ng, n m, ng i...cách gì cũng th y nó thây l y. Ch t ng i đ c. Đã v y có l n g p nhau s n tr i giam, ng i n tù hình s l i còn trách ông sĩ quan tù chính tr :

- Mi n Nam đ p th mà anh không bi t gi đón em vào, đ cho h chi m đ c l i còn b tù c hai, bi t đ n bao gi m i ra.

Ông sĩ quan tù binh trách:

- Chính em vào gi i phóng và ti p thu r i b t tôi b tù còn nói gì n a.

- Em mà gi i phóng cái gì, em ch đi "làm kinh t" thôi. Em cũng đâu có mu n b tù anh, n u quy n bính trong tay em thì em đã giam gi anh n nhà em c . Vì không có quy n em m i tìm đ ng vào đây g p anh. Khi nào ra tù v i em nhá.

- Tôi m t t t c r i, ông Thi u b o th , không còn gì, nhà c a xe c ti n b c... m t h t, làm sao bao b c em.

- Còn. Anh v n là anh. Đâu có m t t t c nh t ng th ng nói, ông sĩ quan c ng hòa . Em có nhà có vàng, em s bao b c anh, coi nh em b t đ c anh làm...tù binh.

- Th còn ch ng em đ i đâu ?

- Ra tù là em đ t. V v ng nhà ông th n l o t o v i m y con "cái" trong đ n v , con em nó lên thăm nói cho bi t. Tr c đây, h i còn bé ngoài b c em nghe nói trong nam có bà ch x ng đ t ch ng ph i không? H t ý! Em s tr ng ph t ki u đó.

- R i em đi tù n a sao.

- Nh, thôi b qua. Thấy k. chung. Em qu n lý đ c c hai. Em là cán b h u c n xu t s c có nhi u thành tích huân ch&#223;ng cao quí và gi y khen. Ch s anh đi M v i v anh.

R i bà nháy m t:

- B t đ c tù binh mà đ s ng thì u ng l m. Chi n th ng m t c ý nghĩa. Ph i gi cho b ng đ c thì th ng l i m i toàn di n và tri t đ .

Không ng ít lâu sau ra tr i hai ng&#223;i g p nhau th t, "n hoàng" ch y chi c xe cub c a con gái lên Saigon tìm đ n ch ông sĩ quan c u tù chính tr t m trú ch xu t c nh sang M . H v i nhau cách nh t, hai ngày g p m t l n. Bà khoe có ng&#223;i th t m qu t mù đi u ngh , và có l n còn ch anh ta lên đ m bóp cho ông.

Anh mù ng&#223;i phòng ngoài hút thu c u ng n&#223;c, ch h yêu nhau xong hi p m t thì vào xoa n n cho hai ng&#223;i. Khi h c m th y th giã l i m i anh mù ra phòng ngoài hút thu c u ng n&#223;c ti p đ h yêu nhau hi p hai.

Đ n chi u bà l i ch anh ph binh c u chi n sĩ lái v vùng ngo i ô, bà dú vào tay anh t gi y xanh 10 đô, nói c a ông khách tr công. Bà h u c n b ti n túi bao b c cho ng&#223;i sĩ quan th t tr n. V con t M g i v cho ông m i tháng hai trăm, ông sĩ quan cũng đ m ra tính bao gái nh ng bà nói ông gi mà... tiêu v t, ti n Vi t ki u cho ông ch b ng ti n l c a bà c t gi u. Bà nói đùa "Nhân dân làm ch . Em là nhân dân."

Bà c t đ u ti n và vàng m t ch ch mình bà bi t. Bà đ u ch ng đ u con vì bà không tin ai. Bà s ch ng bi t s đ m cho gái. Bà s các con bà bi t s tiêu xài phung phí phá nát tài s n c a bà. Có nhi u lúc bà cũng lo s n u ch ng may bà g p tai n n thì r i c a c i y s ra sao vì trên đ i này không m t ai bi t ch c t đ u. Nh ng n i lo ch ng con phá h i l n h n n i s ti n c a m t hút.

Cho đ n khi bà b p ph i ng&#223;i tình sĩ quan ch đ cũ thì đã có lúc bà đ nh trao phó c a c i bí

mắt y cho chàng! Đúng là đến cái lúc...ái tình nó làm cho bà hồn nhiên ngây thơ ra. Bà ch&#223;a ch&#223; bà gi&#223;u c&#223;a cho chàng nh&#223;ng bà đã b&#223;t ch&#223;t đ&#223;ng tr&#223; cho bà V&#223;t ki&#223;u v&#223; c&#223;a chàng m&#223;t t&#223; b&#223;c ti&#223;n ta, t&#223;ng đ&#223;ng v&#223;i g&#223;n m&#223;t trăm ngàn ti&#223;n M&#223;, n&#223;u nh&#223; bà y v&#223; đón ch&#223;ng đi.

Bà nhìn ng&#223;i tình nhân n&#223;m bên c&#223;nh đang lim dim đôi mắt nhìn lên con nh&#223; ch&#223;ng t&#223; trên tr&#223;n nhà. Đôi mắt chàng ôi chao sao mà quy&#223;n rũ mê hồn, bà ch&#223;a th&#223;y đôi mắt nào có h&#223;p l&#223;c v&#223;i bà nh&#223; th&#223;. Bà ch&#223;t nh&#223;n ra r&#223;ng đôi mắt c&#223;a ch&#223;ng bà và c&#223;nh nh&#223;ng gì khác n&#223;a c&#223;a ông cũng đ&#223;u...t&#223;m th&#223;ng không th&#223; ch&#223;u đ&#223;c. Bà đã không nhìn ra nh&#223;ng cái vô duyên c&#223;a ch&#223;ng. Cái mắt hồ vô duyên, cái tóc bù xù vô duyên, cái tay kh&#223;ng khiu vô duyên, cái chân x&#223;ng x&#223;u vô duyên, r&#223;i cái đ&#223;u g&#223;i c&#223;c m&#223;ch trên cái chân đó cũng vô duyên luôn, đ&#223;ng nói t&#223;i nh&#223;ng cái ngón chân qu&#223; mùa, n&#223;c da tái tái qu&#223; mùa. Bà th&#223;y ch&#223;ng bà in h&#223;t các anh l&#223;n t&#223; trên, t&#223; bác cho đ&#223;n các anh c&#223;, anh hai, anh ba, anh t&#223;, anh năm, anh sáu, anh b&#223;y anh m&#223;i, anh nào cũng gi&#223;ng nhau tái tái, vô duyên Ch&#223; khác là h&#223; tr&#223;o lên đ&#223;c ch&#223; cao mà ng&#223;i mà h&#223;ng, còn ch&#223;ng bà su&#223;t m&#223;t đ&#223;i làm anh đ&#223;ng viên qu&#223;n, chuyên môn v&#223; tay hoan hô phe ta và vung tay đ&#223; đ&#223;o phe đ&#223;ch, kh&#223; kh&#223; ôm cái hào quang "s&#223; nghi&#223;p cách m&#223;ng" và "quy&#223;n l&#223;i chính tr&#223;" không t&#223;ng. Ph&#223;i chi ch&#223;ng bà vung lên đ&#223;c, không b&#223;ng anh m&#223;i thì ít ra cũng ráng thành anh Đ&#223; 20 cho em th&#223;a c&#223; "bên t&#223;u có lo&#223;n", xây đ&#223;ng s&#223; nghi&#223;p cho b&#223;ng các anh y. Không, ng&#223;i đ&#223;ng viên chân chính ch&#223;ng bà không ph&#223;t lên đ&#223;c, không t&#223;nh ra đ&#223;c, thì bà ph&#223;i tr&#223;ng thành trong gian nan khó&#223;i l&#223;a c&#223;a cách m&#223;ng thôi.

Bà nghĩ mình may m&#223;n thoát ra kh&#223;i cái v&#223; c&#223; m&#223;n h&#223;n y và k&#223;p ch&#223;p gi&#223;t đ&#223;c m&#223;t kho&#223;n c&#223; th&#223; cách m&#223;ng đ&#223;u đi làm c&#223;a riêng. Ch&#223; c&#223;nh ông ch&#223;ng c&#223;a bà thì ch&#223; đ&#223; cho lãnh đ&#223;o x&#223; đ&#223;ng làm tay sai, công c&#223;, quân c&#223; Ch&#223;ng bà không bi&#223;t chen chân lên làm anh l&#223;n nh&#223; các anh l&#223;n đ&#223; bà làm ch&#223; l&#223;n quy&#223;n th&#223; cho bỏ v&#223;i gian kh&#223; hy sinh tr&#223;ng k&#223;. Bà nghĩ không hi&#223;u sao, th&#223;t không hi&#223;u sao b&#223;y lâu nay bà không nh&#223;n th&#223;y nó nh&#223; th&#223;. Ph&#223;i đ&#223;i đ&#223;n bây gi&#223;, đ&#223;i đ&#223;n lúc "b&#223;t g&#223;p" đôi mắt chàng, đ&#223;i đ&#223;n lúc tu&#223;i s&#223;p già bà m&#223;i nh&#223;n chân ra s&#223; th&#223; n&#223;o n&#223;ng y !

Bà cũng ti&#223;c cho b&#223;n thân mình, sao không v&#223;ng lên ch&#223;i b&#223;o h&#223;n n&#223;a, sao bà ch&#223; có gan làm gi&#223;u mà không có gan làm l&#223;n. Trách chi ch&#223;ng b&#223;t l&#223;c. Chính bà cũng v&#223;n còn y&#223;u đ&#223;i, chính bà cũng còn b&#223; gi&#223;i h&#223;n trong vòng s&#223; h&#223;i không gi&#223;m bung ra cao h&#223;n n&#223;a.

Nhìn l&#223;i các anh l&#223;n, có anh nào quá trình h&#223;n v&#223; ch&#223;ng bà đâu. Anh thì xu&#223;t thân là m&#223;t tay ho&#223;n l&#223;n, anh thì làm b&#223;i phòng đ&#223;i t&#223;u th&#223;y, anh c&#223;o m&#223; cao su trong các đ&#223;n đ&#223;n tây thu&#223;c đ&#223;a, anh thì đ&#223; th&#223; mà các anh y nh&#223;y lên ngôi v&#223; đ&#223;ng đ&#223;u c&#223; n&#223;c, trong khi bà còn có đ&#223; h&#223;c, còn là con gái Hà thành l&#223;i ch&#223;u lép cam ph&#223;n x&#223;p hàng ngay ng&#223;n trong đ&#223;i ngũ đ&#223;ng viên mút mùa cho đ&#223;n lúc b&#223; h&#223; g&#223;t ra ngoài. Bài b&#223;n đ&#223; tr&#223; thành nhà cách m&#223;ng l&#223;n thì cũng ch&#223; là nh&#223;ng kh&#223;u hi&#223;u ph&#223; bi&#223;n t&#223; Liên xô sang đ&#223;n Trung qu&#223;c, vào V&#223;t nam sáng t&#223;o b&#223;c

phét thêm n 0 a, ch 0 c 0 n nói năng sao cho h 0 p d 0 n là ăn ti 0 n. Các anh 0 y đ 0 u leo l 0 o th 0 c 0 .  
Ch 0 t 0 i mình không giám mà thôi. N 0 u giám, bi 0 t đầu gi 0 này em đã%85 đón anh vào ph 0 ch 0  
t 0 ch.

Ông sĩ quan l 0 c đ 0 u:

- Bà 0 y không ch 0 u đầu.

- Em tr 0 giá thêm n 0 a.

- Em mu 0 n mua anh à?

- Bao nhiêu em cũng mua. Ng 0 0 i c 0 ng s 0 n ph 0 i dám nghĩ dám làm, gi 0 i quy 0 t táo b 0 o.

- Nh 0 ng anh bi 0 t v 0 anh s 0 không bán.

- M 0 t trăm ngàn đô la đầu có ph 0 i là ít.

- Anh 0 tù lâu quá, xa cách xã h 0 i lâu quá, nên bây gi 0 anh không còn bi 0 t đ 0 c tr 0 giá ti 0 n t 0 là  
bao nhiêu, nh 0 ng anh bi 0 t đ 0 c m 0 t đ 0 u là, v 0 anh, bà 0 y s 0 không bán ch 0 ng bán con.

- T 0 i sao? T 0 i sao anh bi 0 t ? T 0 i sao bà 0 y l 0 i không... bán.

- T 0 i vì bà 0 y...không mua.

- Em thấy là anh còn thiệt tha với với anh lắm. Nhưng em cũng đã từng thấy anh thiệt tha với em không với, nhieu lắm, mỗi lúc, mỗi nơi, mỗi lần, cả bây giờ mặt anh nữa, nhìn vào mặt anh em thấy ...thiệt cả trong đó.

- Mẹ cho anh lon bia. Châm cho anh điếu thuốc.

Bà mẹ thì nhìn lấy lon bia, khui đũa ông, châm điếu thuốc hút một hơi rồi gõn vào môi ông. Xong bà nói:

- Rồi với em anh sẽ làm cho thiệt cả, em và cả cả em. Thật cả nhưng thôi phi nghĩa.

- Nhưng cũng sẽ nên hơi làm cho anh.

- Không lo chuyện gì. Tôi các anh bây giờ bây giờ từ mặt lên nên anh nào cũng sẽ, anh nào ra tù cũng chỉ mong chóng thoát ra ngoài. Nhưng thôi là chuyện trăn. Anh đừng sợ gì cả. Với cũng sẽ nên nếu sẽ là hơi trăn áp, còn không sẽ là hơi cũng thua thôi. Em là...cũng sẽ nên em biết. Anh cũng rồi yêu em cũng ai làm gì được anh, không có đứa nào được được đến... lòng chân anh. Nhưng em cũng không làm gì được anh cho dù anh ta là đảng viên. Em tuy bây giờ khai trừ nhưng em cũng đã từng là đảng viên, em báo với cho anh, anh phải tin tưởng em, anh thân yêu.

- Anh cũng rất muốn sẽ với em chứ.

Ông nói thôi và cũng nghĩ đến nó cũng chỉ chửi chửi mấy cái, đuôi mặt long lanh và nhợt là hai vú trắng. Rồi bà sung sướng ngẩng lên nhìn ông. Thì ông lại bóp hai cái trắng với. Điếu thuốc cháy rồi trên chiếc ghế tòn, lon bia sẽ tắt không ai uống.

- Hay là em đi sang Mẹ với anh.

- Theo anh sang M cho v anh xé xác em ra à? Các bà v sĩ quan c&#225;ng hòa v n n&#225;i ti&#225;ng là ghen ghê g m.

M t lát bà nói ti p:

- Phe c&#225;ng s n chúng em đã t o ra đ&#225;c m t thói quen làm cho t t c&#225; thiên h đ&#225;u ph&#225;i s&#225; h&#225;i. Đ&#225;i ph&#225;ng s&#225; h&#225;i đã đành mà chính ngay trong n&#225;i b&#225; cũng s&#225; h&#225;i l n nhau. Th&#225; thì t&#225;i sao l&#225;i không dùng cái uy tín s n có y mà x s . Bà y, v anh v đây ch&#225; c n h&#225; nh&#225; m t tí là s&#225; h&#225;t h n, bà nào cũng v&#225;y, còn lòng đ&#225; đâu mà ghen v&#225;i tuông n&#225;a, lo chu n v M g p. Nh&#225;ng n u em sang M v&#225;i anh thì ch&#225;ng khác nào n p m&#225;ng cho các bà y làm th&#225;t. Tan nát đ&#225;i hoa là cái ch&#225;c. Em ch&#225;ng đ&#225;i gì b x mà đi. đ&#225;y tuy em b&#225; khai tr&#225; nh&#225;ng em đã bi&#225;t h&#225;t các đ&#225;n phép, em r&#225;nh r&#225; các th "v&#225;" c&#225;ng s n, em l&#225;i có nhi&#225;u ti&#225;n, em s&#225;ng nh&#225; bà hoàng, em ch&#225;ng t&#225;i gì ph&#225;i đi đâu. Em đã có m t đ&#225;a con là công dân M r&#225;i thì em là m c&#225;a M ch&#225; b . Em còn s p làm bà ng&#225;i ai c&#225;a M con n&#225;a c . Em cũng thích cái l&#225;i ph&#225;t l&#225;c c&#225;a anh sáu Th . Anh ta th&#225;ng hay k&#225; chuy&#225;n tr&#225; l&#225;i b p ch&#225;t Kissinger c y nh&#225; ch&#225;i trò tr&#225;ng Qu&#225;nh tr&#225; l&#225;i s T u. Khi anh ta nói chuy&#225;n v&#225;i Kissinger v&#225; vi&#225;c đ&#225;y đ&#225;i h&#225;c Havard, Kissinger h&#225;i Th có b&#225;ng ti&#225;n sĩ không, "anh l n" b&#225;n nói không có b&#225;ng ti&#225;n sĩ nh&#225;ng là b&#225; c&#225;a ti&#225;n sĩ, ch&#225; hi&#225;u tình ti&#225;t có th&#225;t nh&#225; th&#225; hay đi xa v b&#225;a chuy&#225;n ph&#225;t l&#225;c, nh&#225;ng b n đ&#225;ng viên chúng em thì r&#225;t kh&#225;ai cái giai th&#225;i ai h&#225;c t p chính tr&#225; này. Em nghe mi&#225;t nh&#225;ng chuy&#225;n nh&#225; th&#225; nhi&#225;u r&#225;i, em đã quen thân m t n t.

Các "anh l n" b&#225; b&#225;nh huy&#225;n ho&#225;c hoang t&#225;ng truy&#225;n cho đ&#225;ng viên chúng em, nay b&#225; di căn, c&#225; b&#225;y bây gi&#225; s&#225;ng và nghĩ và hành đ&#225;ng nh&#225; m t l&#225; âm binh ma tr&#225;i qu&#225; ám không h n. Nên em cũng ph&#225;i khoe v&#225;i anh r&#225;ng các cháu c&#225;a em cũng s&#225; đ&#225;u ti&#225;n sĩ c&#225;a M ch&#225; không ph&#225;i phó ti&#225;n sĩ Liên xô và em cũng s&#225; là bà ngo&#225;i c&#225;a ti&#225;n sĩ nh&#225; các "anh l n" trên trung &#225;ng v&#225;y. Anh n&#225;n l&#225;i đây v&#225;i em, anh mà l&#225;i đây thì em s&#225; cung ph&#225;ng anh theo tiêu chu&#225;n Trung &#225;ng Đ&#225;ng, còn h n c&#225; tiêu chu&#225;n h&#225;ng th&#225; c&#225;a các đ&#225;ng chí trong B&#225; Chính Tr&#225; n&#225;a c . Chúng ta s&#225; là Trung &#225;ng Đ&#225;ng và là ông bà ng&#225;i ai c&#225;a các cu t&#225;y ti&#225;n sĩ th&#225;i đ&#225;i. Anh yêu. l&#225;i quê h&#225;ng đi tù c&#225;ng s n chúng ta kh&#225; nh&#225; chó, sang M&#225; tuy không kh&#225; nh&#225;ng anh cũng s&#225; không sung s&#225;ng b&#225;ng chó, em nghe nói v&#225;y có đúng th&#225; không anh? l&#225;i đây v&#225;i em, chúng ta s&#225; có k&#225; h&#225;u ng&#225;i h&#225;, chỉ ra tí ti&#225;n là có quy&#225;n sai b&#225;o ng&#225;i khác. Sang M&#225; anh s&#225; ph&#225;i h&#225;u ng&#225;i ta, nghe anh ph&#225;i đi h&#225;u thiên h&#225; em sót sa c&#225; cõi lòng. Ng&#225;i ta nói đàn bà sang M&#225; thì s&#225;ng ch&#225; đàn ông sang M&#225; kh&#225; l m ph&#225;i không anh?

Ong c&#225;u tù ng&#225;i nghe mà c&#225;ng h&#225;t ng&#225;i ra không nói gì đ&#225;c, chỉ b&#225;ng thì hãy c&#225; h&#225;ng cái tiêu chu&#225;n s n có này đã. Ông ch&#225;m rãi than th&#225; :

- Anh là kẻ thất trận. Anh không biết gì đến cái tiêu chuẩn trung ❶ng hay đ❶a ph❶ng. Kẻ thất trận chỉ ph❶i ân hận nghĩ đến những nỗi đau khổ của những người đã ❶ theo phe mình trong cuộc chiến và những oán trách của những người đã ❶ kẻ vô nghĩa chỉ đến cái ngày đến của phe mình giờ phóng không bao giờ xảy ra.

Người❶ đàn bà rên r❶ :

- Tôi nghĩ❶p công của em ! Anh không bao giờ thua trận ❶ .

Một ❶n người❶ già lao, người❶ đàn bà đến hai chân người❶ đàn ông trên đùi mình t❶m ❶t móng chân cho chàng.

- Ngón chân anh cũng... đến p.

- Hai chân hai tay này đã t❶ng ❶i bùn b❶c phân trong các trại tù...

- Thôi, quên đi, đến những cái đến những thứ đó nữa. Em cũng đã t❶ng b❶c ❶n hút vào cái phong trào ❶i bùn b❶c phân như toàn quân toàn dân ngàn ❶n anh hùng.

Gi❶ đây những chân những tay này đã đến ❶ đến công của em sẵn sóc... thì còn oán trách ❶i gì .

Nói rồi bà cúi xuống mút t❶ng ngón chân người❶ tình, áp má bà vào gan bàn chân, bà thì th❶m với cái chân đã ngâm bùn ❶y:

- Ôi, không hiểu tôi sao em ❶i thay đến ❶n th❶. Em chỉ a bao giờ làm th❶ này với chúng hay với bất ❶ ai khác...Những em bất ❶n, t❶ nay em t❶ b❶ h❶t, em b❶ đến, em b❶ s❶ nghĩ❶p, em b❶ chúng, b❶ t❶t ❶ đến yêu anh. Anh có yêu em không ?

Yêu em theo kiểu u công hòa đi anh. Các anh gọi thế này là "vác củy qua núi" phải không? Em đang "vác củy qua núi" à? Hay gọi là "nín thở qua sông"? Em đang nín thở mưu n để t h i nè Anh i !

- Thế nào là yêu kiểu u công hoà và thế nào là yêu kiểu u công s n h em. H i b từ Vĩnh Phú anh nghe công an qu n giáo h để c thế cho nhau nghe:

"Mò l... bóp vú b n hào hai,"

"Vu t tóc s vai hai hào m t."

N c thang giá c g p đôi nh thế là nghĩa lý gì ?

Bà để m thum thế p vào l ng ng i tình:

- Anh không để c nói nh ng câu t c tếu c a t i nham nh đó. Chúng nó nói chuyện đi ch i nhà thế đây.

- H i đó sao r v y, tiêu ti n xu ti n hào thôi à?

- D . Giá g o để c nhà n c n để nh suất th i k 54-75 b ng m y hào m t cân cho nên giá các thế hàng h khác để u theo cái m c đó c . M i thế để u do nhà n c qu n lý cho nên nhà n c để nh giá bao nhiêu là c bấy nhiêu thôi, không lên xu ng tr i s t bao gì .

Ong c u sĩ quan nh ra:

- Thơ o nào linh m&#225;c C&#225;n ở Saigon đ&#225;c sách báo c&#225;a mi&#225;n B&#225;c th&#225;y giá c&#225; ở n&#225; đ&#225;nh b&#225;n vi&#225;t báo Đ&#225;i Di&#225;n t&#225;m t&#225;c khen ông H&#225; gi&#225;i làm kinh t&#225; tài chánh, trong chi&#225;n tranh mà gi&#225; đ&#225; c&#225; giá g&#225;o đ&#225;ng v&#225;ng m&#225; i m&#225;y năm, không b&#225; suy thoái nh&#225; giá c&#225; c&#225;a th&#225; tr&#225;ng t&#225; do. Thơ m&#225; i khi&#225;p ch&#225; !

- Anh nói gì khi&#225;p ?

- À, không. Anh nh&#225; i&#225; chuy&#225;n cũ. Thôi, b&#225; qua. Tr&#225; i&#225; chuy&#225;n b&#225;y gi&#225;. Anh cũng đâu có đòi h&#225;i em làm nh&#225; th&#225; này cho anh.

- T&#225;i em mu&#225;n th&#225;. T&#225; nhiên em mu&#225;n th&#225;. Em điên r&#225;i. Em u mê t&#225;i t&#225;m r&#225;i. Hay là em đã giác ng&#225; r&#225;i. Em đã b&#225;ng t&#225;nh tìm th&#225;y tình yêu n&#225;i anh. Em mu&#225;n gi&#225; i&#225;y anh mãi mãi. Em ch&#225; mu&#225;n làm cho anh sung s&#225;ng.

- Làm gì có... tình yêu trên cõi đ&#225;i này h&#225; em. Ch&#225; có khoai s&#225;n và b&#225;o tàn. Ch&#225; có th&#225; xác và quy&#225;n i&#225;c.

- Thơ b&#225;y gi&#225; là cái gì? Hai ta ở v&#225;i nhau lúc này là cái gì?

- Anh cũng không bi&#225;t nó là cái gì n&#225;a. Anh đã b&#225; d&#225;n xu&#225;ng đ&#225;n t&#225;n cùng h&#225; th&#225;m, b&#225;y gi&#225; tr&#225;i lên, cũng không bi&#225;t r&#225;i s&#225; ra sao, b&#225;i vì m&#225;i s&#225; đ&#225;u đã đi quá xa, m&#225;i th&#225; đ&#225;u đã quá tr&#225;, anh nh&#225; m&#225;t k&#225; i&#225;c h&#225;u, anh t&#225;t i&#225; phía sau c&#225;a i&#225;ch s&#225; vì anh v&#225;ng m&#225;t b&#225;y lâu... G&#225;p em c&#225;u mang, em cho anh các th&#225;, trong ch&#225;c lát, nh&#225;ng th&#225; h&#225;i đ&#225; c&#225; bao lâu, b&#225;i vì chính em cũng không làm ch&#225; đ&#225; c&#225; em c&#225; mà, em cũng ch&#225; là ng&#225;i i&#225;ng t&#225;m b&#225;. ..

- Em không c&#225;n bi&#225;t nh&#225;ng đ&#225;u i&#225;y. Em có m&#225;t s&#225; c&#225;a c&#225;i c&#225;t đ&#225;u đ&#225; x&#225;i su&#225;t đ&#225;i và đ&#225; bao b&#225;c cho anh su&#225;t đ&#225;i, em không c&#225;n gì khác n&#225;a, em không mu&#225;n bi&#225;t gì khác n&#225;a. Em có m&#225;t kinh nghi&#225;m s&#225;ng v&#225;n v&#225;n nh&#225; th&#225;. Anh đ&#225;ng th&#225;m nghĩ ng&#225;i gì l&#225;i thôi. Hãy n&#225;m yên cho em ăn t&#225;i. Cái gì x&#225;i đ&#225; c&#225; là x&#225;i li&#225;n. An t&#225;i i&#225; đ&#225; c&#225; là ăn t&#225;i ngay không đ&#225; dành ph&#225;i khô. Cái gì ch&#225;p đ&#225;t đ&#225; c&#225; là ph&#225;i ch&#225;p ngay, cái gì c&#225;t đ&#225;u đ&#225; c&#225; cho mình là c&#225;t đ&#225;u ngay làm c&#225;a riêng

t p ị .

Không "oong đ" gì c !

Ông sĩ quan c u tù nói:

- Không có gì là chính nghĩa hay phi nghĩa. Không có gì ph ị c n ngh quy t hay thông đ p.

Nàng c u đ ng viên nói:

- D . Tình yêu ch c n c t ị c hay th c m ng.

. . .

Tr ng ị mù v nhà anh ta xong, bà v nhà bà. Ch ng bà cũng v a t kho quân nhu Quân khu 7 v t i. Bà c m th y hài lòng, trong ngày bà đã qu n lý đ c c hai ch đ . Ăn kh p.

Ông sĩ quan c ng hòa lâu ngày thi u th n nay v đ c quá đã, ng lẩn quay ngày sau m i d y n i. Ch a ị i s c thì ngày hôm sau n a đã t i, ng ị tình lên thăm. Quay vòng. C th . Ít lâu sau ngã b nh xanh xao vàng v t, s quá ông tr n luôn. Ông nghi m ra r ng khi ị trong tù khát khao mòn m i quá nên ai cũng t ng mình sung s c, mong ngày v s bi u di n nh ng tuy t chiêu đã nghi n ng m trong đ u b y lâu cho đ i bi t qu c gia là gì. Ai ng s c tàn ị c ki t. Ngày tàn b o chúa. Th i oanh li t nay còn đâu. Tháng năm lao tù đ ng đ ng đã xói mòn h t t t c s c ị c con ng ị i. M t ng ị i cháu th y v y can:

- Chú ph ị gi gìn s c kho . Cái máy xe b ph lâu ngày, cũ k , nay ch y quá t i là tan hoang ngay.

Chú cháu c&#223;i v&#223;i nhau thông c&#223;m. Nh&#223;ng ch&#223; tu&#223;n l&#223; sau l&#223;i s&#223;c, ông chú quên m&#223;t l&#223;i cháu d&#223;n nh&#223; cái thân hình có c&#223;p vú th&#223;y l&#223;y b&#223;n tìm lên nhà bà ta. H&#223; l&#223;i d&#223;nh vào v&#223;i nhau nh&#223;ng khi ông ch&#223;ng m&#223;i loay hoay làm vi&#223;c trong kho quân nhu.

Chi&#223;u xu&#223;ng ông ch&#223;ng s&#223;p v&#223; thì ông nhân tình rút lui vào thành ph&#223;. Hình nh&#223; ông sĩ quan quen t&#223;t đánh gi&#223;c ki&#223;u x&#223;a, ngày làm đêm ngh&#223;. C&#223; th&#223;. Nh&#223;ng nh&#223;p g&#223;p có th&#223;a h&#223;n, có khi ba, b&#223;n ngày m&#223;t l&#223;n. Dù sao thì cũng ph&#223;i l&#223;ng s&#223;c mình, b&#223;o t&#223;n l&#223;c l&#223;ng, theo l&#223;i khuyên c&#223;a th&#223;ng cháu hi&#223;u đ&#223;i. Ai nh&#223; ai thì đi tìm, ho&#223;c &#223; căn nhà năm gian trong v&#223;n cây ngo&#223;i thành, ho&#223;c &#223; căn phòng máy l&#223;nh trong thành ph&#223;.

Bà ch&#223; c&#223; th&#223;y ông em giao du v&#223;i n&#223; vi&#223;t c&#223;ng t&#223; ngoài B&#223;c vào thì lo ng&#223;i, bà s&#223; em mình v&#223;a đi tù v&#223; b&#223; "đ&#223;ch v&#223;n" nó mê ho&#223;c, nó "gài b&#223;y", nó "m&#223; nhân k&#223;" Bà sai các con đi tìm "chú mày v&#223; đây cho tao b&#223;o". Bà gi&#223; ch&#223;t em &#223; nhà không cho đi đâu, "G&#223;i fax cho thím mày v&#223; mà đem "c&#223;c c&#223;ng" đi càng s&#223;m càng t&#223;t k&#223;o vi&#223;t c&#223;ng nó chi&#223;m m&#223;t". M&#223;t cu&#223;c gi&#223;ng co qu&#223;c c&#223;ng? Ng&#223; i cháu nheo m&#223;t nói v&#223;i ông chú:

- Thi&#223;u th&#223;n lâu ngày, chú c&#223; t&#223; t&#223;, nh&#223;n nha, v&#223;a ph&#223;i, đúng m&#223;c mà h&#223;ng... đi s&#223;n chi&#223;n tranh, không có Vi&#223;t C&#223;ng nào đâu, đ&#223;ng nghe l&#223;i m&#223; cháu nói mà hãy đ&#223; phòng bà thím v&#223; đánh ghen !

R&#223;i nó h&#223;i:

- Chú l&#223;m "đào" quá, d&#223; th&#223;ng gom l&#223;i cũng đ&#223;c c&#223; t&#223;n!

Th&#223; là ông c&#223;u tù binh c&#223; l&#223;n lút tr&#223;n gia đình đi v&#223;i gái. Ng&#223; i n&#223; c&#223;u tù hình s&#223; cũng tr&#223;n ch&#223;ng đi v&#223;i trai. Đôi "gian phu dâm ph&#223;" mút mùa h&#223;u chi&#223;n.

...

Anh c&#223;u chi&#223;n sĩ lái đã t&#223;ng đ&#223;c các tay "t&#223;m qu&#223;t qu&#223;c t&#223;" bên Campuchia đ&#223;m bóp cho nhi&#223;u l&#223;n th&#223;i gian anh làm "nghĩa v&#223;" bên đó cho nên anh bi&#223;t h&#223;t các ngón ngh&#223; c&#223;a "khoa"

tr li u. V làng ph binh gặp i nhau, anh ta bèn hành ngh t m qu t mà ng i th ng xuyên anh ta ph c v là bà.

V sau anh gá nghĩa v i m t goá ph trong làng. Ch tr c đây là v c a m t ph binh ch đ cũ, nh ng ch ng ch đã không s ng n i vì ch đ cũ s p đ m t h t tr c p sinh s ng và thu c men, anh qua đ i đ i ng i v goá b a cô đ n trong cái "xã h i xã h i ch nghĩa" r t l l m và hoang t ng đ i v i ch .

Ch l n l t b đ y i các nông tr ng tr ng đ a C u Sáng, Đ c Hòa, r i sau b đ i u lên đào kinh đ n n c C Chi. vùng đ t phèn gai đ a đã ghim không bi t c man nào vào hai bàn tay c a ch . vùng đ t tr ng s i đá C Chi hai bàn tay y l i m t l n n a chai c ng b i cu c, x ng, quang, s t... Nh ng r i cu i cùng nh ng hoang t ng kinh t c a nhà c m quy n m ng du cũng đ n lúc ph i rã ra, vùng đ t phèn l i tr v hoang ph , con kinh đ n n c b c lác lau s y m c lên che ph . "Lãnh đ o" t tán kh p n i tìm đ n nh ng ch hoang t ng khác và nh ng nô l đ c buông tha. Ch bèn tìm v ch n cũ s ng lang thang v t v .

Khi ch th y anh mù qu qu cái g y đi ngoài đ ng mi ng r ng lên rao "t m qu t đây" bèn h i chuy n, bi t là ph binh m i, ch bèn n y ra ý đ nh làm ăn chung, ch s đ n anh đi hành ngh . Anh lo ph n đ m bóp cho khách, ch lo v ph n sáng. Hai k kh n cùng thành m t công ty, m t liên minh, m t h p tác, m t c ng đ ng, m t hoà h p thách đ gi a cái xã h i loài ng i nhi u nh ng kh n kh ...Ch l i đ n v c căn nhà tr c kia c a ch ng ch b cách m ng ti p thu, mà nay là nhà c a anh b đ i mù mua đ c b ng ti n toa r p buôn l u g tr m.

Trong căn nhà m t gian l p tôn vách g cũ k tr i qua bao nhiêu đ i thay diên đ o vùng ven đô, bây gi đã có m t gia đình m i. Hai ng i bàn v i nhau mu n khá ph i "ti n" v Saigon. Chi u chi u ng i ta th y m t ng i đàn bà gi t m t ng i đàn ông mù lên xe đồ vào thành ph . H tìm đ n các khách s n có Vi t ki u đ xin đ c đ m bóp.

Ngày đ u tiên anh th đ m bóp c thành th t khai ra v i khách hàng t n c ngoài v anh là th ng binh b đ i c p 3 tàn ph , th y v m t ông khách có v không hài lòng, ng i đàn bà sáng m t nh n ra ngay tình th b t thu n l i bèn kéo anh ra m t ch v ng "nh t trí" v i anh v l p tr ng chính tr m i cho phù h p v i công cu c kinh doanh kinh t th tr ng. V i nh ng tay công an và b o v thì đ a nh h i u th ng binh c H ra cho đ b ra vào khách s n. Nh ng v i khách hàng Vi t ki u thì anh ph i là c u chi n binh Quân l c Vi t Nam C ng Hòa, th ng binh m c đ tàn ph 100%, anh hăy c ng m mi ng chăm ch đ m bóp xoa n n, đ cho ch lãnh trách nhi m mô t chân dung ng i th ng binh ch đ cũ.



Anh ph〓 binh mù có ỉn h〓i:

- Em tr〓ng bóc, vàng vàng, hay ngăm ngăm...?

- Anh c〓n gì ph〓i bi〓t?

- Tôi mu〓n đ〓c bi〓t. Tôi có th〓 hình dung ra c〓 th〓 cu〓 em nh〓 hai bàn tay xoa bóp rành ngh〓 này, nh〓ng tôi ch〓u thua ch〓ng th〓 hình dung ra em nhan s〓c th〓 nào.

- Bi〓t cũng ch〓ng ích ỉi gì. Có nh〓ng đ〓u thà đ〓ng bi〓t ỉi t〓t h〓n là bi〓t r〓.

- Cái bà "n〓 hoàng tr〓m h〓ng" tôi đã bi〓t t〓 ngày tôi ch〓a b〓 mù, cho nên sau này t〓m qu〓t cho bà 〓y tôi đ〓u nh〓 đã thu〓c lòng t〓t c〓. Còn v〓i em, tôi c〓 g〓ng h〓t s〓c mình cũng v〓n th〓y ch〓a bao gi〓 nh〓p đ〓c vào trong em và cũng ch〓a bao gi〓 c〓m th〓y đ〓c là em đã chìm vào trong tôi.

Ng〓 〓i đàn bà th〓y c〓n ph〓i khuy〓n b〓o anh ta m〓t đ〓u:

- Đ〓ng bao gi〓 đem chuy〓n "〓y" v〓i ng〓 〓i này k〓 cho m〓t ng〓 〓i khác nghe. N〓u anh đem chuy〓n bà ta ra nói cho ng〓 〓i khác nghe là anh đã m〓c sai ỉm tr〓m tr〓ng. Đó là cung cách c〓a nh〓ng ng〓 〓i t〓i.

Ng〓 〓i th〓 t〓m qu〓t ng〓 〓i th〓 ra m〓t lát m〓i nói nên ỉi:

- Tôi xin ỉi em. Tôi t〓i th〓t. Nh〓ng tôi ph〓i thú nh〓n r〓ng tôi b〓n ch〓n quá. Tôi bây gi〓 có ăn no, có ti〓n xài, ỉi có em, nh〓ng tôi th〓y rõ ràng là tôi nh〓 k〓 ch〓ng có gì h〓t vì tôi ch〓ng nhìn th〓y em nh〓 th〓 nào.

Ng&#223;i đàn bà an &#223;i anh ta:

- Tôi hi&#223;u và tôi thông c&#223;m v&#223;i anh. Anh là ng&#223;i th&#223; hai trong đ&#223;i tôi. K&#223; t&#223; ngày ch&#223;ng tôi b&#223; th&#223;ng ch&#223; không ph&#223;i t&#223; ngày anh &#223;y m&#223;t, tôi đã không bi&#223;t t&#223;i chuy&#223;n nh&#223; th&#223; này, bây gi&#223; v&#223;i anh, tôi nh&#223; l&#223;i, và tôi công nh&#223;n là anh đã làm đ&#223;y đ&#223; ph&#223;n vi&#223;c c&#223;a anh, cho dù anh không th&#223;y đ&#223;ng.

- Tôi mang &#223;n em, không có em tôi s&#223; ch&#223;ng bi&#223;t l&#223;i nào mà l&#223;n mò.

- Anh đ&#223;ng nói th&#223;, anh còn có chính sách lo cho anh, ch&#223; tôi đây này, ch&#223; đ&#223; s&#223;p đ&#223;, nhà c&#223;p b&#223; ti&#223;p thu, ch&#223;ng ch&#223;t, t&#223; c&#223; vô thân, không còn ch&#223; nào đ&#223; n&#223;ng t&#223;a...

- Thôi, em đ&#223;ng nói th&#223;, em cũng đ&#223;ng nh&#223;c t&#223;i chính sách, t&#223;t c&#223; ch&#223; là s&#223; không tr&#223;ng r&#223;ng, không có chính sách nào cho chúng ta ti&#223;n b&#223;c và th&#223;c ăn, không có chính sách nào đêm đêm ôm &#223;p chúng ta trong gi&#223;c ng&#223;. Chính em là "chính sách" cho tôi. Nghĩ cho cùng k&#223; lý thì không có ch&#223; đ&#223; nào cung c&#223;p đ&#223;c v&#223; cho m&#223;t ng&#223;i đàn ông, ch&#223;ng cho m&#223;t ng&#223;i đàn bà.

M&#223;t l&#223;n n&#223;a ch&#223; th&#223;y l&#223;i c&#223;n ph&#223;i nói l&#223;i v&#223;i anh cho rõ:

- Khoan nói đ&#223;n tình nghĩa v&#223; ch&#223;ng. Hãy c&#223; h&#223;p tác cái đ&#223;. C&#223;i đây nh&#223; s&#223;ng chung hòa bình. Ng&#223;i c&#223;ng s&#223;n các anh có câu nói "góp g&#223;o n&#223;u c&#223;m chung", ph&#223;i th&#223; không? Đ&#223;m đ&#223;m ôm nhau ng&#223; cũng là m&#223;t cách "góp g&#223;o n&#223;u c&#223;m chung" mà thôi đ&#223;c ch&#223;ng?

Anh th&#223; t&#223;m qu&#223;t khóc r&#223;ng lên:

- Th&#223; là s&#223; có ngày em b&#223; tôi. Em sáng m&#223;t đi đâu cũng đ&#223;c, s&#223; có ngày em b&#223; tôi mà đi. Có ph&#223;i th&#223; không? Còn tôi, m&#223;t k&#223; thông manh, không còn có th&#223; nhìn th&#223;y gì n&#223;a, tôi không th&#223; b&#223; em đ&#223; đi đâu đ&#223;c n&#223;a. Tôi c&#223;n em trong t&#223;t c&#223; m&#223;i vi&#223;c, k&#223; c&#223; cái vi&#223;c ng&#223;i ta l&#223;n mò

trong đêm t〇i cũng xong, nh〇ng tôi không th〇 làm đ〇 c vi〇 c đó n〇 u không có em n〇 m bên. Sau m〇 i l〇 n ... v〇 i em xong tôi sung s〇 ng, em có bi〇 t th〇 không. Em mà b〇 tôi em đi là tôi tuy〇 t v〇 ng đ〇 n t〇 n cùng. Cái th〇 ng bác H〇 mà tr〇 c kia tôi v〇 n rêu rao muôn vàn kính yêu cũng ch〇 ng giúp gì đ〇 c cho tôi c〇 . Ch〇 có em. Ch〇 còn có em. Em hi〇 n xu〇 ng đ〇 i tôi nh〇 ánh ch〇 p, tôi b〇 t ch〇 t có đ〇 c em, nay n〇 u em bi〇 n đi thì tôi s〇 ra sao? Tôi s〇 ra sao đây h〇 tr〇 i ?

- Ch〇 a có gì tr〇 m tr〇 ng c〇 . Ch〇 a nên nói đ〇 n nh〇 ng ti〇 ng "b〇 đi". Anh sao quá nông n〇 i. Đã có gì đâu mà anh ph〇 i khóc òa lên nh〇 th〇 . Chúng ta không còn con nít đ〇 lăng m〇 n. Chúng ta đã tr〇 ng thành, riêng tôi đã g〇 p quá nhi〇 u nghi〇 t ngă, đã m〇 t t〇 t c〇 , cho nên tôi bình th〇 n đ〇 s〇 ng, tôi bi〇 t ph〇 i bi〇 t ph〇 i qu〇 y v〇 i cu〇 c đ〇 i cho dù cu〇 c đ〇 i có tàn nh〇 n v〇 i tôi, tôi không ch〇 i x〇 u v〇 i ai, tôi không b〇 ai n〇 u nh〇 h〇 không b〇 tôi...

- Tôi đâu đ〇 i gì mà b〇 em...

- 〇 đây không ph〇 i là chuy〇 n khôn đ〇 i. 〇 đây là chuy〇 n đúng sai. Khi nào ng〇 〇 i ta th〇 y sai s〇 tìm cách thay đ〇 i. Bi〇 t đâu m〇 t ngày nào đó có ng〇 〇 i ch〇 t th〇 y mình sai l〇 m.

- Tôi s〇 không bao gi〇 nghĩ là mình đã sai l〇 m. Tôi bi〇 t rõ ràng là mình mù m〇 t. Tôi đã lê l〇 t kh〇 p đó đây nh〇 ng nào có ai đ〇 a tay ra gi〇 t. Ch〇 khi g〇 p em. Ch〇 có em đ〇 a tay ra gi〇 t tôi, không ph〇 i m〇 t l〇 n , mà là đã nhi〇 u ngày qua. Em đã gi〇 t tôi 〇 nhà, ngoài đ〇 ng, lên xe, gi〇 t đi, gi〇 t v〇 . Em đã gi〇 t tôi ban ngày, em cũng gi〇 t tôi ban đêm, em gi〇 t tôi trong phòng t〇 m, em gi〇 t tay tôi trên gi〇 ng. Còn gì n〇 a mà đòi h〇 i, em đã gi〇 t tay tôi đi trong cu〇 c đ〇 i, em là ng〇 〇 i t〇 ch〇 c m〇 i th〇 ng l〇 i...

- Chính vì th〇 , chính vì tôi t〇 n tình làm h〇 t m〇 i công vi〇 c, ngay c〇 〇 trên gi〇 ng tôi cũng th〇 ng giúp m〇 t tay cho anh l〇 p ráp, tôi s〇 n sàng làm h〇 t, ngo〇 i tr〇 vi〇 c đ〇 m bóp cho khách hàng... mà có th〇 m〇 t lúc nào đó anh s〇 nh〇 n ra r〇 ng tôi đã bám vào anh đ〇 s〇 ng, th〇 y anh là cái kho ti〇 n nên tôi v〇 l〇 y khai thác. Có th〇 nghi ng〇 nh〇 th〇 ch〇 ? Bi〇 t đâu đ〇 y. Dù sao thì anh cũng là phe th〇 ng tr〇 n. Dù sao thì tôi cũng là phe b〇 i tr〇 n. Có đúng không nào. Th〇 thì bi〇 t đâu đ〇 y con ng〇 〇 i th〇 ng tr〇 n b〇 t ch〇 t n〇 i đ〇 y dành quy〇 n làm ch〇 . Và cũng có th〇 bi〇 t đâu đ〇 y con ng〇 〇 i b〇 i tr〇 n b〇 t ch〇 t m〇 i lòng tìm cách rút lui. Anh s〇 nh〇 n ra khi ăn n〇 m v〇 i nhau tôi cũng đã r〇 〇 n ng〇 〇 i lên hù a v〇 i anh, tôi cũng đã h〇 ng đ〇 c khóa c〇 m, tôi đã nh〇 có anh mà đ〇 c sung s〇 ng. Không c〇 n m〇 t nhìn, ch〇 v〇 i hai bàn tay và c〇 th〇 c〇 ng trắng, anh đã là m〇 t ng〇 〇 i đàn ông c〇 c k〇 sung mãn. Anh tung hoành trên thân th〇 tôi. Anh đã đ〇 a đ〇 y tôi đi, anh đã đ〇 n đ〇 t tôi đ〇 n, nh〇 ng khi 〇 y l〇 i chính ng〇 〇 i mù đ〇 n đ〇 t k〇 sáng, anh đã nhi〇 u l〇 n đem tôi đ〇 n t〇 n cùng tr〇 i cu〇 i đ〇 t. Và anh s〇 th〇 y r〇 ng tuy mù nh〇 ng anh v〇 n là k〇 có th〇 , anh v〇 n là k〇 cho đi

chúng không phải là kẻ nhàn hạ. Rồi sao. Rồi sẽ gì sẽ xảy ra. Ai mà biết được. Cho nên tôi mới nói, hãy chúng là những kẻ hợp tác, hãy chúng là những kẻ hùn hạp, nói theo thói quen chúng ta hãy chúng là những kẻ sống chung hòa bình với nhau. Cái đã. Rồi thì gian sẽ đến ta đi. Đến với. Hai anh thói quen bình yên quý và tôi nghĩ.

Ngồi mùi khóc lóc mùi mận như trái thơm, anh ta rúc vào cổ vào ngực vào bụng ngồi đàn bà. Chúng cũng ôm chặt lấy đầu ngồi đàn ông mà vỗ vỗ. Chúng nói:

- Hãy khóc đi, khóc cho thật sung sướng, không có ai giúp chúng ta được gì đâu, không có chính quyền nào giúp chúng ta được gì đâu. Ta cười, ta khóc, cũng do ta và cho ta mà thôi. Tôi rất tiếc là mình không còn khóc được nữa, để mà cùng những người với nhau niềm vui khi gặp và niềm khâm phục này.

...

Ông Việt kiều chúng mình chỉ cần lột lột mớ sữa trên giường cho vào chúng ngồi tôi tìm quần làm việc.

Hình như ông khách vẫn còn trẻ, hàm răng giòn trắng phau trắng, mái tóc đen như ngấn chân tóc thì bạc. Ngồi ông thì a mùi hương ngửi ngửi hôi nách giòn như mùi mận.

Ngồi chúng ngồi ngồi cuội giường mân mê chân ông khách, anh ta bóp, bóp, giết ngón chân mận. Ngồi và giác hơi trên lưng ông ta. Vừa làm vừa nói chuyện. Theo lời ông khách kể thì ông là sĩ quan cùng đến vào chúng chúng làm lính ngày xưa. Sau một vài câu chuyện dè dặt, chúng bèn nói:

- Vậy ông là xếp cũ của chúng em.

- Số đoàn đông quân, đâu có biết hết được ai với ai.

- Đồ, thì bây giờ kể chuyện xa, mình mới nhớ ra tổng tích cũ, mới mấy năm rồi biết bao thay đổi.

Một lúc chị thấy bàn tay ông khách chui trên đũa giũa vào dĩa rồi chui ra, chị giật mình ngó xịch ra. Ông khách mỉm cười. Lát sau chị lại nghe bàn tay lại lách tọt vào. Đến khi ngó lại chị ngó mù vào phòng rửa tay, ông khách hỏi chị:

- Tôi... biết chị mất trăm đô chị chịu không?

Không thấy ngó lại với lính cũ nói chi, ông ta tiếp:

- Anh y mù đâu có thấy gì. Giỡn "im lặng vô tuyến", mình làm thật nhanh, nháp nháy là xong. Tôi vẫn có mặt mình cả tuần rồi nay không được gì quý trọng quá. Nhìn em xinh đẹp đáng yêu, tôi nôn nao cả người.

Chị vẫn không nói gì, ngó lại khách rồi năn nỉ:

- Không hiểu sao nhìn em tôi nhớ như đến thời cộng hòa xa kia cả chúng ta. Nó có cái gì đáng yêu, nó có cái gì riêng biệt, mà tôi không thể cảm thấy ở những nơi khác... Tôi đã đi nhiều nơi trên thế giới, bây giờ vẫn nhớ như cũ, gặp em, tôi chợt bật gặp quá khứ đi mình... Em bằng lòng cho tôi làm nhé. Không lâu đâu. Bây giờ tôi yêu rồi. "Check in" xong là "Check out" ngay. Em đừng khom lưng là được. Tôi biết em... hai trăm.

Ông ta đứng lên với chỉ c quăn lót móng, sẵn sàng bước đi. Ông ta đưa cái nhíp cả ông ta với phía chị. Lúc đó chị mới giật tay ra đưa cho ông ta ngắm nhìn. Bàn tay ra đưa cả chị quý trọng đến đến ngó lại bên chị đến đưa cũ phải ngó lại phải xuống mép giũa. Chị gọi người mù trong phòng tắm đi ra. Chị nói với người khách:

- Chúc ông và thăm quê hàng ngày vui vẻ.

Ông khách Việt kiều nói ra, ông biết lý do tại sao công, hỏi:

- Bao nhiêu ?

- Thưa, và tại sao quý vị lại xin ông mua đồ.

Nghe khách đưa ra hai câu, chờ đợi ông ta mua đồ, ông khách nói:

- Tôi biết anh chờ mà.

- Vì chúng em cảm ơn ông, lính cũ được gặp lại công trên ngày xưa, lại được phục vụ, chúng em hạnh phúc lắm rồi. Không có gì quý hơn tình chiến hữu.

Nói rồi chờ đợi chúng đi ra. Đến ngoài anh mù hỏi:

- Sao hôm nay em lại chờ khách cho thêm.

Chờ nhìn anh tôi nghi ngờ:

- Tôi cần tiền mua thuốc cũng có khi mình phải chờ anh.

Chờ đợi anh ta đi như chờ đợi khách sạn, chờ mua và sắm, không như mọi khác nữa,

ph&#225;i v&#225; ngay căn nhà ng&#225;i ai thành.

Đ&#225;n nhà ch&#225; kéo anh ta ra sân sau, ch&#225; c&#225;i qu&#225;n áo cho anh ta, đ&#225;t anh ta ng&#225;i trên chi&#225;c gh&#225;ng. Ch&#225; x&#225;i n&#225;c t&#225;m cho anh, ng&#225;i mù ngoan ngoãn đ&#225; cho v&#225; làm các vi&#225;c v&#225; sinh cho mình.

D&#225;i ánh trắng, ch&#225; nhìn ng&#225;m thân th&#225; anh, cái thân th&#225; ch&#225; đ&#225;c quy&#225;n, cái thân th&#225; dành riêng cho ch&#225;, nó cân đ&#225;i, đ&#225;p đ&#225;, m&#225;n màng. Con ng&#225;i anh ch&#225; b&#225; đôi m&#225;t tàn t&#225;t, ch&#225; tìm chi&#225;c kính đen quen thu&#225;c đeo lên cho anh, th&#225; là xong, che đi m&#225;t chút khi&#225;m khu&#225;t, anh s&#225; là m&#225;t ng&#225;i m&#225;u. Nghĩ cho cùng, m&#225;i t&#225;i i&#225;i cũng ch&#225; do đôi m&#225;t sáng. Vì có m&#225;t anh thành tên xâm l&#225;c, vì có m&#225;t anh thành kẻ buôn l&#225;u, cũng vì có m&#225;t anh m&#225;i là m&#225;t tên ma cô theo đuổi nh&#225;ng tên ma cô ăn ch&#225;i đ&#225;ng đ&#225;m. Nay đôi m&#225;t sáng không còn, anh không nhìn th&#225;y gì n&#225;a, anh không còn kh&#225; năng tác yếu tác quái, anh b&#225; lừa v&#225; m&#225;t góc cu&#225;c đ&#225;i và anh tr&#225; thành ng&#225;i hi&#225;n lành an ph&#225;n. Anh tr&#225; thành ng&#225;i tình đáng yêu c&#225;a ch&#225;. Ch&#225; xoa x&#225; phòng th&#225;m cho anh, th&#225; x&#225; phòng ngo&#225;i c&#225;a khách Vi&#225;t ki&#225;u cho, anh s&#225; th&#225;m tho, anh s&#225; đ&#225;p đ&#225;... Ch&#225; h&#225;i:

- Mát không?

- Mát.

- Thích không?

- Thích.

- Sung s&#225;ng không?

- Sung s&#225;ng.

- Hồ nh phúc không?

- Hồ nh phúc.

Đến đây thì anh vùng dậy, anh tóm lấy chiếc ghế chọt vào lòng, anh lật quần áo çıkar, anh mò mẫm mức nước trong thùng xối lên đầu cho, anh mò mẫm tìm chiếc xà phòng xoa lên thân cho. Chiếc cốc rỉ rúc rích, hai người xoa xà phòng cho nhau, xối nước cho nhau... Rồi người mù cầm người sáng mò mẫm đi vào giường. Chiếc vớ tay bắt đèn sáng để nhìn anh cho rõ, anh nói:

- Anh tiếc là mình không trông thấy em.

Chiêm đầu anh ghì vào bụng mình:

- Em bụng lòng anh như thế này. Đang than tiếc gì cơ.

...

Và cũng kể đó, anh phẫu binh mù tìm quần không có dịp để bóp cho "nhỏ hoàng". Thì may mà có con cháu, bà bèn chỉ cho nó cách thế xoa bóp, và nó nhanh trí thích nghi được ngay.

Ngón nghề anh chỉ cần sỏi sỏi húc lóm được các tay tìm quần quần bên Campuchia, bà trùm buôn húc lóm được tay anh phẫu binh mù, bà chỉ đến để cho con bé, chiếc hiu rợn mai này con bé có truy cập nghề để được cho ai không? Bà đã từng giám giữ người mù tìm quần cho hai người song bà không giám bỏ con bé để bóp cho ông tình nhân. Bé như có mặt, vớ là mặt, nếu nó bẻp xé rách vải ngay, bà cũng phải giữ thế phòng thủ. Bà chỉ sai nó để bóp cho bà sau khi ông cũ từ binh sĩ quan công hòa ra về, trừ khi chỉ cho ông chiếc giường viên quen thuộc.

...

Gặp lúc c&#225;n n&#225;c ủa nhau phá v&#225;n phá r&#225;y thì đua tr&#225;ng tiêu, tr&#225;ng đi&#225;u, tr&#225;ng t&#225;t, tr&#225;ng táo... xu&#225;t kh&#225;u thì bà cũng n&#225;m b&#225;t đ&#225;c trào l&#225;u kinh t&#225; dám nghĩ dám làm, bà bèn phá luôn th&#225;a v&#225;n n tr&#225;c nay tr&#225;ng đ&#225; các th&#225; cây c&#225;i gia đ&#225;ng cho cu&#225;c s&#225;ng gia đ&#225;nh, bà thuê ng&#225;i, mua c&#225;t v&#225; đ&#225;ng m&#225;t v&#225;n tiêu m&#225;y trăm g&#225;c...và bà trúng ngay liên ti&#225;p m&#225;y v&#225;, h&#225;t tiêu đ&#225;c giá bán ngay, th&#225; là gia đ&#225;nh bà có TV, video đ&#225; c&#225;. C&#225;u và cô có Cub, có Dream m&#225;i tinh ch&#225;y vung vít lên t&#225;i Saigon, vì th&#225; m&#225;i h&#225;c đ&#225;c nhi&#225;u hi&#225;u bi&#225;t văn minh văn hóa m&#225;i c&#225;a thành ph&#225; và cu&#225; th&#225; gi&#225;i bên ngoài. S&#225;ng &#225; ngo&#225;i thành nh&#225;ng cô c&#225;u đã ăn m&#225;c nói năng nh&#225;ng &#225;i thành ph&#225;, cô v&#225;n th&#225;ng gi&#225;i cháu là con nhà quê. Có khi cô cũng chê cháu b&#225;n. Cháu nhà quê th&#225;t tinh vì cháu không bi&#225;t c&#225;i xe honda nh&#225; cô c&#225;u nh&#225;ng t&#225; ngày có thêm nh&#225;ng chi&#225;c xe thì cháu còn bi&#225;t làm thêm vi&#225;c t&#225;nh thành n&#225;a là lau xe cho cô c&#225;u hàng ngày. M&#225;i khi cô c&#225;u đi đâu v&#225; là cháu l&#225;y khăn lau ngay, hai chi&#225;c xe lúc nào cũng bóng l&#225;ng. Nh&#225; v&#225;n tiêu, ti&#225;n b&#225;c bà ki&#225;m đ&#225;c b&#225;ng buồn l&#225;u đã đ&#225;c r&#225;a s&#225;ch, bà ăn tiêu t&#225; do tho&#225;i mái.

Cháu đ&#225;m bóp cho bà m&#225;i khi bà nh&#225;c m&#225;i. Ngh&#225; d&#225;y ngh&#225;, lúc đ&#225;u cháu đâu có bi&#225;t cách, nh&#225;ng c&#225; ch&#225;u khó làm theo l&#225;i bà d&#225;y s&#225; nên ng&#225;i nên vi&#225;c, s&#225; m&#225; m&#225;t ra ch&#225; không còn đ&#225;n đ&#225;n nh&#225; con nhà quê. Bóp hai tay bà t&#225; trong tr&#225; ra. Bóp hai chân thì t&#225; đùi tr&#225; xu&#225;ng t&#225;i các ngón chân, bóp t&#225; trên xu&#225;ng không bao gi&#225; bóp t&#225; đ&#225;i lên, đi t&#225; đ&#225;i lên là ng&#225;c chi&#225;u âm đ&#225;ng bà s&#225; b&#225; lo&#225;n th&#225;n kinh là m&#225;y ch&#225;t v&#225;i bà. Khi bóp l&#225;ng cho bà cũng v&#225;y, t&#225; b&#225; vai bà xu&#225;ng t&#225;i hông. Nh&#225;ng th&#225; th&#225;t cu&#225; bà thì to, hai bàn tay cu&#225; cháu thì bé, nh&#225;ng vì cháu ngoan ch&#225;u nghe l&#225;i ch&#225; d&#225;y c&#225;a bà nên nh&#225;ng ngón tay cháu cũng lu&#225;n lách thông th&#225;o t&#225;o cho bà nh&#225;ng c&#225;m giác sung s&#225;ng, đ&#225; ch&#225;u. Bà còn d&#225;y cho cháu nh&#225;ng câu h&#225;ng đ&#225;n đ&#225;ng tác ngh&#225; nghi&#225;p mà bà bi&#225;t đ&#225;c do tr&#225;c kia ng&#225;i t&#225;m qu&#225;t mù đ&#225;c cho bà nghe. Con cháu gái thông minh gi&#225;ng bà nên mau nh&#225; mau thu&#225;c, nó cũng đ&#225;c vanh vách nh&#225;ng câu chú nhà ngh&#225; "Voi dày. Ng&#225;a phi. Mèo cào. Chó li&#225;m. L&#225;n lu&#225;n. Tr&#225;ch l&#225;i. Cò m&#225;. Nh&#225; lông. C&#225;p g&#225;m. V&#225;n h&#225;,...". Vào lúc cu&#225;i c&#225;a tr&#225;n t&#225;m qu&#225;t, hai bàn tay nh&#225; bé cu&#225; con bé đang mân mê hai b&#225; vai tròn ú cu&#225; bà, mi&#225;ng nó l&#225;m nh&#225;m t&#225;ng nh&#225;ng câu chú gi&#225;i ngh&#225; nghi&#225;p thì bà ch&#225;t qu&#225;t tay đ&#225;y con bé ra, bà phán:

- Ra nhà ngoài coi TV, b&#225;o ông m&#225;y vào đây... tao nh&#225; tí vi&#225;c.

Con bé m&#225;ng r&#225;, công vi&#225;c đã k&#225;t thúc, nó đã đ&#225;c gi&#225;i phóng, t&#225; do ra xem phim b&#225; v&#225;i l&#225; tr&#225;. Đ&#225;n phiên ông vào cho bà nh&#225;, bà nói:

- Con này mà đ&#225;c đi h&#225;c nó s&#225; đ&#225;u đ&#225;n bác sĩ, k&#225; s&#225;... mình xoa bóp l&#225;ng cho em, con bé làm

ch&#ng đ&#n n&#i đ&#n ch&#n...

Ông s&# xu&#ng gi&#&#ng ng&#i bên c&#nh bà, hai bàn tay ông cũng l&#&t qua làn l&#ng tr&#ng phau b&#t ch&#&c nhà ngh&#, mi&#ng nói:

- Nhà nghèo l&#i không g&#p v&#n may ch&# n&#u nó đ&#&c sang...M&# h&#c t&#i hai b&#ng ti&#n s&#m&#y h&#i.

Bà h&#i:

- Đ&#ng c&#a ch&#a ?

Ông ch&#ng l&#i l&#m kh&#m đi cài ch&#t c&#a:

- T&#&#ng em ch&# mu&#n xoa bóp...

Bà nghĩ th&#m, s&#quan c&#ng hòa thông minh h&#n s&#quan quân đ&#i nhân dân, v&#y mà sao năm 75 h&# thua nhanh th&#, b&#n nói:

- Ông thì bi&#t cái gì mà đòi xoa v&#i bóp...

...

Th&#&#ng m&#i l&#n đ&#m bóp cho bà xong là con bé m&#t r&#ng&#i, m&#&i ngón tay nó c&#ng đ&#, hai bàn tay bé b&#ng c&#a nó nh&# r&#i ra kh&#i cánh tay, còn hai cánh tay thì nh&# hai cánh tay gi&# l&#p ráp vào ng&#&i, m&#t còn g&#p m&#y lau nhà, g&#p m&#y gi&#t qu&#n áo, nh&#ng bù l&#i bà th&#&#ng cho nó ăn thêm:

- Cho mày cái bánh mì t&#223; ch&#223;n đ&#223;y, hôm qua bà m&#223;i ăn mì t&#223;a, còn mì t&#223;a n&#223;a cho mày luôn, ngon lắm, l&#223;y ăn đi con.

Con bé tr&#223;i th&#223;ng, ch&#223;ng &#223;m đau bao giờ k&#223; c&#223; khi ăn đ&#223; th&#223;a thiu th&#223;i. Có khi v&#223;a ăn v&#223;a l&#223;m gì&#223;ng c&#223; nu&#223;t mà nó cũng ch&#223;ng sao. Nó ăn đ&#223; bà kh&#223;i bu&#223;n, đ&#223; không ph&#223; lòng t&#223;t và tình th&#223;ng c&#223;a bà. &#223; đây s&#223;ng chán, ph&#223;i lo gì&#223; ch&#223;. Con bé ch&#223; ti&#223;c nh&#223;ng khi bà kêu nó đ&#223;m b&#223;p vào lúc xem TV. B&#223; đ&#223;t đ&#223;n phim b&#223; thì u&#223;ng l&#223;m, không làm sao l&#223;y l&#223;i đ&#223;c, có h&#223;i m&#223;y đ&#223;a tr&#223; hàng xóm thì chúng nói đ&#223;c nói mì t&#223; ch&#223;ng b&#223;ng mình xem t&#223;n mì t&#223;. Cho nên con bé r&#223;t th&#223;ng bà, nó c&#223;u xin cho bà đ&#223;ng đau &#223;m, xin &#223;n trên cho bà không b&#223; đau nh&#223;c vào nh&#223;ng bu&#223;i t&#223;i. Ho&#223;c là n&#223;u ph&#223;i đ&#223;m b&#223;p cho bà thì nó ch&#223; ch&#223; cái lúc bà b&#223;o nó g&#223;i ông vào cho bà bi&#223;u.

M&#223;t bu&#223;i t&#223;i m&#223;y đ&#223;a con nít cãi nhau chí choé suýt x&#223;y ra đánh l&#223;n, ông bà b&#223;n ph&#223;t t&#223;t TV đ&#223;i chúng v&#223;, t&#223;i hôm sau cũng v&#223;n còn ph&#223;t không cho chúng xem, đóng kín các c&#223;a ch&#223; có ng&#223;ng i nhà xem bên trong, l&#223; tr&#223; hàng xóm ghi&#223;n quá b&#223;n đ&#223;u c&#223;a s&#223; nhìn qua khe "coi c&#223;p", bà b&#223;n đ&#223;i chúng ra kh&#223;i sân sai con bé đóng c&#223;ng không cho đ&#223;a nào đ&#223;n g&#223;n nhà, th&#223; là ch&#223; còn ông bà và cô c&#223;u ng&#223;i trên gh&#223; b&#223;n, mì t&#223; mình con bé "chân b&#223;n nh&#223; chân chó" ng&#223;i d&#223;i s&#223;n nhà r&#223;ng th&#223;nh thang. Xem. Không có l&#223; tr&#223; hàng xóm.

Nh&#223;ng ngày sau thì ông bà khám phá ra c&#223; v&#223;n tiêu trăm g&#223;c b&#223; nh&#223; đ&#223;t r&#223; ch&#223;t h&#223;t. Nh&#223;ng đây tiêu bao quanh nh&#223;ng c&#223;t tr&#223; g&#223; b&#223; h&#223;o r&#223; xu&#223;ng. C&#223; mì t&#223; công trình kinh t&#223; l&#223;i nhu&#223;n s&#223;p đ&#223;. Ông bà điên ti&#223;t tra h&#223;i l&#223; tr&#223; l&#223;i xóm, đ&#223;a nào cũng l&#223;c đ&#223;u ch&#223;i "cháu không bi&#223;t". Bày k&#223; đ&#223; đ&#223; mua chu&#223;c cũng không có đ&#223;a nào khai báo.

Con bé b&#223; đ&#223; lên đ&#223;u cái t&#223;i ng&#223; &#223; đ&#223;i b&#223;p mà đêm chúng nó phá ho&#223;i cũng không hay bi&#223;t. Ng&#223; gì mà ng&#223; nh&#223; ch&#223;t v&#223;y. M&#223;i ng&#223;ng i đ&#223;u vô can, ch&#223; có con bé ph&#223;i ch&#223;u trách nhi&#223;m.